

TRIBUNALUL BUCUREȘTI
SECȚIA I PENALĂ
DOSAR NR. 48990/3/2017/a1
Cameră Preliminară

DOMNULE PREȘEDINTE,

Subsemnatul **EMILIAN SCHWARTZENBERG**, prin avocat **Leonardo Florin COJOCARU**, având în vedere prev. art. 348 și 242 C. Proc. Pen., formulez prezenta

**CERERE DE REVOCARE A MĂSURII PREVENTIVE
A ARESTĂRII PREVENTIVE**

dispuse prin Încheierea din data de 09.06.2016 pronunțată în dosarul nr. 19159/3/2016 al Tribunalului București, în baza căreia a fost emis Mandatul de Arestare Preventivă nr. 246/UP din 09 iunie 2016, **pentru următoarele**

MOTIVE:

▪ **CU TITLU PREALABIL**

În cauză a mai fost formulată de subsemnatul și a mai fost judecată o cerere similară, de revocare a măsurii preventive.

Astfel, în dosarul constituit sub nr. **48990/3/2017/a1.1**, prin Încheierea Tribunalului București din 20.07.2018 **a fost admisă cererea și s-a dispus revocarea** măsurii arestării preventive și retragerea cererii de dare urmărire internațională și a mandatului european de arestare emise pe numele meu.

Împotriva acestei Încheieri, la data de 20 iulie 2018 a formulat **contestație Direcția Națională Anticorupție** – Structura Centrală.

La termenul din **26 iulie 2018** stabilit pentru judecarea contestației la Curtea de Apel București s-a dispus repunerea cauzei pe rol pentru constituirea **completului de divergență**.

La următorul termen, stabilit pentru **02 august 2018**, prin **Încheierea nr. 249/C.P., Curtea de Apel București a decis, cu majoritatea Judecătorilor de Cameră Preliminară ierarhic superiori**, admiterea contestației DNA, desființarea Încheierii atacate și, pe fond, **respingerea ca neîntemeiată a cererii subsemnatului** pentru revocarea măsurii, cu consecința menținerii acesteia.

Cel de-al treilea **Judecător ierarhic superior**, președintele completului, a formulat, în minoritate, **opinie separată** în sensul constatării caracterului nefondat al contestației DNA și al necesității de respingere a acesteia.

În sinteză, **măsura arestării mele preventive în lipsă s-a dispus pentru infracțiunea de complicitate la dare de mită**, reținându-se că, în fapt, în anul 2011 subsemnatul ***I-aș fi ajutat pe Morgenstern Avraham să îi dea lui Mazăre Radu Ștefan***, primarul Municipiului Constanța la acea vreme, **suma totală de 175.000 de Euro cu titlu de mită**, pentru a facilita câștigarea în condiții avantajoase a licitației având ca obiect construirea Campusului social Henri Coandă.

Pentru aceeași stare de fapt și încadrare juridică, prin **Rechizitoriul din 29 decembrie 2017** a fost dispusă **trimiterea mea în judecată** în dosarul nr. 220/P/2016 al Direcției Naționale Anticorupție.

Dosarul nr. 220/P/2016 al Direcției Naționale Anticorupție s-a format ca disjungere din dosarul nr. 2/P/2014 al aceluiași Parchet, dosar în care prin Rechizitoriul din data de 31 martie 2016 s-a dispus **trimiterea în judecată a inculpaților Mazăre Radu Ștefan și Morgenstern Avraham**, în sarcina cărora s-a reținut că **primul a primit, iar al doilea a dat**, cu titlul de mită, **suma totală de 175.000 de Euro** pentru a facilita câștigarea în condiții avantajoase a licitației având ca obiect construirea Campusului social Henri Coandă.

În modalitatea de **primire**, respectiv de **dare a pretinsei mite**, același procuror de caz care a instrumentat ambele cauze, a reținut că faptele au fost săvârșite cu ajutorul meu, care **aș fi avut rolul de intermediar al mitei**.

Dosarul nr. 2/P/2014, privind trimiterea în judecată a inculpaților Mazăre Radu Ștefan și Morgenstern Avraham a fost înregistrat **pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție sub nr. 1409/1/2016**.

La data de **28 iunie 2018, Înalta Curte de Casație și Justiție** a soluționat cauza nr. 1409/1/2016 **pronunțând achitarea** inculpatului Mazăre Radu Ștefan pentru infracțiunea de **luare de mită și achitarea** inculpatului Morgenstern Avraham pentru infracțiunea de **dare de mită**.

În esență, Înalta Curte a concluzionat, după 2 ani de cercetare judecătorească, faptul că inculpatul Mazăre Radu Ștefan NU A LUAT MITĂ, iar inculpatul Morgenstern Avraham NU A DAT MITĂ.

De esența primei noastre cereri de revocare a fost această împrejurare nouă și extrem de relevantă generată de Sentința de achitare nr. 398 din 28 iunie 2018 a Înaltei Curți.

Demersul de față nu se poate constitui în vreo cale de atac împotriva Încheierii nr. 249/CP/02 august 2018 a Curții de Apel București, pronunțată în complet de divergență în cauza nr. 48990/3/2017/a1.1, însă urmează ca în abordarea de acum să ne raportăm totuși la unele constatări, raționamente și aspecte referite în cuprinsul acesteia, întrucât ele **sunt de natură a da substanță și de a justifica revenirea noastră cu prezenta cerere similară.**

Astfel, la pagina 13 a Încheierii 249/CP din 02 august 2018, Judecătorii de Cameră Preliminară ierarhic superiori, în majoritate, în motivarea admiterii contestației DNA și a menținerii măsurii preventive a arestării în lipsă arătau:

„[...]Tot acest ansamblu probator nu poate fi înlăturat numai pentru simplul motiv că inculpații autori au fost achitați, **PRINTR-O SENTINȚĂ PENALĂ CARE nu este nici definitivă și NICI NU ESTE MOTIVATĂ.**”

În perioada imediat anterioară prezentei cereri, Înalta Curte de Casație și Justiție a redactat motivarea Sentinței nr. 398 în dosarul nr. 1409/1/2016, pe care o anexăm prezentei integral.

Față de considerentele precitate, invocate de Judecătorii ierarhic superiori, în majoritate, opinăm că motivarea Sentinței de achitare, acum disponibilă, constituie o împrejurare nouă care reclamă și ne îndreptățește la un nou examen al măsurii preventive.

▪ **PE FONDUL CERERII**

- i. Din bun început, chiar motivarea expusă în Sentința nr. 398/28 iunie 2018, de această dată în *unanimitate* de judecătorii instanței supreme, conferă argumentele de reper în raport de care măsura preventivă a arestării mele în lipsă este pusă acum în discuție:

„(pag. 50 a Sentinței): Așadar, **cele două transferuri bancare** între SC Shapir Structures SRL și Larton Consultants Ltd, respectiv între Larton Consultants Ltd și Melici Management **s-au făcut în baza unor contracte încheiate privind prestarea unor servicii între aceste societăți.** În cauză nu se poate dovedi că suma de 173.012 Euro primită de Melici Management de la Larton se referă la Campusul social Henri Coandă.

NU EXISTĂ NICIO PROBĂ A ACUZĂRII CARE SĂ ATESTE CĂ EMILIAN SCHWARTZENBERG prin societatea sa Melici Management a primit în contul său bancar suma de 173.012 Euro de la Larton în legătură cu licitația privind campusul social Henri Coandă. NU EXISTĂ VREO INTERCEPTARE TELEFONICĂ între Morgenstern Avraham și Emilian Schwartzberg SAU DECLARAȚIA VREUNUI MARTOR SAU INCULPAT CARE SĂ CONFIRME VREO ASTFEL DE ÎMPREJURARE, O ÎNTELEGERE ÎNTRE Morgenstern Avraham, Emilian Schwartzberg, Mazăre Radu Ștefan REFERITOARE LA CAMPUSUL SOCIAL HENRI COANDĂ SI PRIMIREA BANILOR DE CĂTRE EMILIAN SCHWARTZENBERG, PRIN TRANSFER BANCAR, DE LA LARTON. [...]

(pag. 51 a Sentinței) [...] Pe de altă parte, transferul bancar de 95.000 de Euro către Radu Mazăre s-a realizat din suma de 135.580,62 Euro existent în contul Melici, **IAR 135.000 DE EURO PROVEAU DIN DEPOZITE ANTERIOARE ALE SOCIETĂȚII, CONFORM EXPERTIZEI EFECTUATE.**

PRIN URMARE, NU SE POATE DOVEDI CĂ SUMA DE 95.000 DE EURO TRANSFERATĂ INCULPATULUI MAZĂRE PROVINE DIN SUMA DE 173.012 EURO, PRIMITĂ DE MELICI DE LA LARTON.

DE ASEMENEA, NU SE POATE DOVEDI CĂ SUMA DE 95.000 DE EURO TRANSFERATĂ INCULPATULUI MAZĂRE RADU STEFAN DE CĂTRE EMILIAN SCHWARTZENBERG ARE LEGĂTURĂ CU CAMPUSUL SOCIAL HENRI COANDĂ[...]

(pag. 71 a Sentinței) [...] Așa cum s-a arătat, **plata sumei de 250.000 de euro efectuată de SC Shapir Structures SRL către Larton Consultants Ltd a fost justificată de prestarea serviciilor menționate în anexa facturii de către Larton, pe baza contractului încheiat între cele două societăți, iar suma de 95.000 de Euro primită de Mazăre Radu Stefan de la Emilian Schwartzenberg nu are legătură cu licitația campusului social Henri Coandă, ci reprezenta restituirea unei datorii preluată de Emilian Schwartzenberg, DUPĂ CUM PROBELE AU CONFIRMAT.**

De asemenea, relevante sunt și cele reținute, tot în unanimitate, de judecătoria instanței supreme, la pagina 48 a Sentinței:

„[...] Apărarea a depus la dosar și o declarație notarială a numitului Schwartzenberg Emilian.

Cu toate că este o declarație extrajudiciară, înscrisul oferă unele date ce se impun a fi reliefate, cu atât mai mult cu cât Parchetul, în cuprinsul rechizitoriului, deși nu constituie obiectul cauzei arată că sub aspectul vinovăției <<este evident că Emilian Schwartzenberg cunoștea faptul că Mazăre Radu era primarul Constanței și este evident că știa că, având această calitate nu poate avea întâlniri private cu oameni de afaceri care participă la licitație. În același timp este evident că Emilian Schwartzenberg știa că edilul nu poate primi sume de bani de la acești oameni de afaceri cu titlu de onorariu. În consecință, acționând în acest mod, este evident că inculpatul Emilian Schwartzenberg a realizat elementul material al infracțiunii reținute în sarcina sa.>>

ESTE EVIDENT CĂ EMILIAN SCHWARTZENBERG NU ESTE INCULPAT ÎN CAUZĂ PENTRU CA PROCURORUL SĂ-I STABILEASCĂ VINOVĂȚIA ȘI SĂ CONCLUZIONEZE CĂ A REALIZAT ELEMENTUL MATERIAL AL INFRACTIUNII RETINUTE ÎN SARCINĂ ÎN PREZENTA CAUZĂ.

Evident, în expunerea vastă din cuprinsul Sentinței sunt prezentate mult mai multe argumente pentru constatarea nevinovăției și a inexistenței infracțiunilor, expresie a analizării de către Judecătoria Instanței Supreme a întregului porbatoriu administrat timp de 4 ani la urmărirea penală și în cercetarea judecătorească.

ii. **LEGĂTURA VĂDITĂ ÎNTRE PREZENTA CAUZĂ ȘI CAUZA NR. 1409/1/2016 A ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE. ÎNSEMNĂTATEA ART. 241 ALIN. 1 LIT. b) C. PROC. PEN.**

Nu încape îndoială, având în vedere acuzațiile formulate de Parchet față de inculpații din cele două cauze – deși separate printr-o disjungere – că dosarele rămân într-o foarte strânsă și decisivă legătură, întrucât oricare ar fi construcțiile acuzării, **ele nu se pot baza decât pe o unică situație de fapt**, în care **nevinovăția** autorilor și **vinovăția** complicelui este **absolut exclus să coexiste**, fiind **complet ireconciliabile** chiar și în scenariile cele mai fanteziste ce pot include deciziile definitive așteptate în aceste cauze distincte. Tot astfel, este exclus să poată fi reținute două situații de fapt diferite în **succesiunea unică și unitară a evenimentelor cercetate**.

Astfel, chiar dacă *Sentința de achitare nr. 398 a Înaltei Curți s-a pronunțat în cauza în care subsemnatul nu am calitatea de inculpat*, nu poate fi ignorat faptul că **în teza probatorie avansată de Parchet, am calitatea de complice în respectivul dosar**, întreaga construcție acuzatoare fiind fundamentată și pe **vinovăția mea în sens infracțional**.

Or, așa fiind, chiar dacă măsura preventivă nu a fost dispusă împotriva mea în cauza soluționată prin achitare ci în cauza de față, totuși în reprezentarea magistraților investiți cu judecarea revocării se cuvine a fi cuprinsă și analiza *dispozițiilor și înțelesului art. 241 alin. 1 lit b) C. Proc. Pen. care stipulează:*

Art. 241: Încetarea de drept a măsurilor preventive

(1) Măsurile preventive încetează de drept:

[...]

b) în cazurile în care [...] instanța de judecată pronunță o hotărâre de achitare [...], chiar nedefinitivă;

În opinia noastră, reglementarea înlătură imperativ și cu efect instantaneu măsurile preventive tocmai **în considerația situației de fapt** care fundamentează, în concret, hotărârea de achitare.

Înlăturarea este astfel un **remediu rezonabil**, intervenind chiar dacă hotărârea de achitare este nedefinitivă, **într-un evident contrast cu orice posibilă suspiciune**, care prin pronunțarea soluției își pierde orice caracter *rezonabil*.

Prin urmare, opinăm că însemnătatea prevederilor art. 241 alin. 1 lit. b) C. Proc. Pen. nu poate excede cu totul analizei Judecătorilor de Cameră Preliminară în soluționarea prezentei cereri.

De altfel, sub acest aspect, în mod corect a motivat **Judecătorul de Cameră Preliminară ierarhic superior, președinte de complet**, opinia sa separată, în primul paragraf al paginii 19 al Încheierii nr. 249/C.P din 02 august 2018 a Curții de Apel București **arătând:**

„Or, dacă intimatul-inculpat ar fi fost trimis în judecată în același timp cu <<autorii>>, LA ACEST MOMENT MĂSURA PREVENTIVĂ AR FI FOST REVOCATĂ FATĂ DE EL.”

Judecătorul de Cameră Preliminară ierarhic superior, președinte de complet cu opinie separată, a fost de altfel singurul dintre cei trei magistrați care a luat în considerare această temă impusă de art. 241 C. Proc. Pen. și pusă de noi în discuție.

iii. **CONDIȚIA OBLIGATORIE PRIVIND CARACTERUL „REZONABIL” AL SUSPICIUNII, NECESAR LEGITIMĂRII MĂSURII PREVENTIVE**

Potrivit art. 202 C. Proc. Pen. ***„Măsurile preventive pot fi dispuse DACĂ [...] rezultă SUSPICIUNEA REZONABILĂ că o persoană a săvârșit o infracțiune [...]”***,

iar potrivit art. 223 alin. 1 C. Proc. Pen. ***„Măsura arestării preventive poate fi luată [...] NUMAI DACĂ [...] rezultă SUSPICIUNEA REZONABILĂ că inculpatul a săvârșit o infracțiune și[...]”***

Așadar, unanim recunoscut, câtă vreme suspiciunea nu prezintă caracterul de a fi REZONABILĂ una dintre condițiile esențiale nu este îndeplinită, iar dispunerea măsurii preventive nu este posibilă.

Această rațiune stipulată în referire la *luarea* măsurilor preventive subzistă cu aceeași valabilitate și aplicabilitate și în cazul altor instituții referitoare la acestea, precum cele reglementate de art. 242 C. Proc. Pen., inclusiv, deci, în privința *revocării*.

Nicio interpretare nu permite ca o suspiciune ***NErezonabilă*** care împiedică *luarea* măsurii preventive ***să permită totuși*** menținerea sau prelungirea ei ori să fundamenteze respingerea *revocării* acesteia.

În speța de față caracterul *rezonabil* al suspiciunii s-a pierdut cel mai târziu odată cu pronunțarea soluției de achitare, ***acum și motivată***, iar această stare de fapt nu se poate schimba cel puțin până la momentul vreunei eventuale desființări a acestei soluții.

Prezenta cerere nu implică judecarea pe fond a cauzei în întregul ei, nici stabilirea vinovăției sau nevinovăției, ci are ca element cheie *rezonabilitatea* arestării preventive în circumstanțele date. De aceea, opinăm că nici nu se poate proceda la vreo analiză de detaliu, exhaustivă, a probelor administrate până la acest moment. **Forța acestor probe devine oricum *cu totul discutabilă* prin prisma soluției de achitare și a considerentelor expuse de judecătorii supremi în cuprinsul Sentinței nr. 398/28 iunie 2018.**

iv. IN DUBIO PRO REO

Deși art. 4 alin. 2 C. Proc. Pen.:

*„(2) După administrarea întregului probatoriu, **orice îndoială în formarea convingerii organelor judiciare se interpretează în favoarea suspectului sau inculpatului.**”*

nu își găsește o deplină aplicabilitate asupra prezentei cereri care învestește Judecătorul de Cameră Preliminară *tocmai din pricina faptului că în prezenta cauză nu a fost administrat întreg probatoriul,*

totuși Hotărârea de achitare pronunțată de Judecătoria supremă în privința așa – zisilor autori **are și minima legitimitate de a proiecta o îndoială asupra temeiurilor și legalității măsurii preventive a arestării mele în calitate de complice.**

În cauza nr 4901/1/2016 a Înaltei Curți soluția de achitare s-a pronunțat după administrarea întregului probatoriu, și în raport de aceeași situație de fapt care îi privește deopotrivă pe așa – ziii autori și pe complici, deci inclusiv pe mine.

O altă observație foarte relevantă a Judecătorului de Cameră Preliminară al Curții de Apel, poziționat cu opinie separată, este sub acest aspect consemnată la pagina 18 a Încheierii nr. 249/C.P. din 02 august 2018 (penultimul paragraf):

*„Se constată că **rechizitoriul care a investit Înalta Curte de Casație și Justiție ESTE QUASI IDENTIC cu cel care a investit Tribunalul București.** De asemenea, la momentul la care Mazăre Radu Ștefan și Morgenstern Avraham au fost trimiși în judecată exista atât factura menționată anterior cât și raportul de expertiză.”*

Prin urmare, **îndoiala legitimă în privința vinovăției,** reclamată de Hotărârea de achitare, chiar nedefinitivă, **subminează inerent și caracterul rezonabil al suspiciunii** care poate fundamenta menținerea măsurii preventive a arestării mele în lipsă.

v. EXPLICAȚIE PLAUZIBILĂ A MOTIVULUI PENTRU CARE S-A DISPUS DISJUNGerea CAUZEI CU PRIVIRE LA SUBSEMNALUL

Abordare acestui subiect se impune pentru că modalitatea de lucru a Parchetului, implicând **i)** o primă propunere de arestare pentru numai 2 dintre inculpați, **ii)** trimiterea în judecată a celorlalți inculpați și disjungerea cauzei față de mine după 2 ani, apoi **iii)** propunerea arestării și în privința mea și, **iv)** 2 ani mai târziu, trimiterea mea în judecată fără ca în acest interval de timp să se mai fi administrat vreo probă suplimentară, **este cu totul atipică și generatoare de confuzie.**

Parchetul a dispus trimiterea mea în judecată în cauza disjunsă **în baza aceluiași probe, preexistente,** astfel că se poate aprecia că **m-ar fi putut trimite cu doi ani mai înainte, împreună cu ceilalți acuzați,** în același dosar și fără a mai da disjungere.

Confuzia astfel generată a fost surprinsă și de magistratul Curții de Apel cu opinie separată în componența completului de divergență, astfel:

„Maniera în care Parchetul a procedat nu are nicio justificare obiectivă din punctul de vedere al Judecătorului de Cameră Preliminară de la Curte, neputând fi pusă pe seama faptului că intimatul – inculpat se sustrăgea[...]” (pag. 19, primul paragraf)

Sucesiunea actelor și activităților de urmărire penală, particularitățile speței, inclusiv aceea că arestarea mea a fost dispusă mult după constituirea dosarului, precum și informații ulterioare *care mi-au fost transmise din cadru judiciar acreditează următoarea stare de fapt:*

- **În cauza inițial constituită, având la DNA nr. de înregistrare 2/P/2014, o propunere de arestare a fost formulată de Parchet numai cu privire la Radu Ștefan Mazăre și Avraham Morgenstern.** Ulterior, din această cauză avea să fie disjunsă cauza prezentă, primind la DNA nr. de dosar 220/P/2016.

Prin prisma unui așa – zis pericol social invocat, propunerea de arestare preventivă a celor doi a fost înregistrată curând după constituirea dosarului, respectiv în luna aprilie 2014. **Înalta Curte de Casație și Justiție a respins însă *extrem de contondent la adresa DNA*** propunerea vizându-i pe Mazăre Radu Ștefan și Morgenstern Avraham, **criticând cu severitate *îndrăzneala*** propunerii prin prisma lipsei probatoriului.

Astfel, prin Încheierea nr. 10/C din 18 aprilie 2014 pronunțată în dosarul nr. **1552/1/2014 al Înaltei Curți** și anexată prezentei, Instanța Supremă sublinia:

„În concret, din conținutul mijloacelor de probă (declarațiile martorilor, înregistrările convorbirilor telefonice, înscrisuri) prezentate primei instanțe nu au rezultat elemente de fapt care să servească la constatarea existenței infractiunilor de corupție pentru care s-a formulat acuzația. [...]

Prin urmare, **ceea ce se pune la îndoială** nu este calitatea numelui Schwartzberg Emilian în cadrul societății Melici Management Inc., ci **împrejurarea dacă probele administrate conduc la concluzia că suma de 95.000 euro transferată de societatea Melici Management Inc. în contul inculpatului Mazăre Radu Ștefan face obiectul unei infractiuni de corupție[...]**

Prin urmare, instanța de control judiciar apreciază că NU ESTE ÎNDEPLINITĂ CONDIȚIA ca din probe să rezulte SUSPICIUNEA REZONABILĂ privind săvârșirea faptei[...]

- După o asemenea experiență, pentru Direcția Națională Anticorupție a devenit clară **fragilitatea probatoriului, vulnerabilitatea construcției acuzatoare** și, nu în ultimul rând, **expunerea** demersului judiciar al Parchetului în perspectiva **unei posibile achitări**.
- Această fragilitate, precum și expunerea la riscul pronunțării unei soluții de achitare, **subzistau și la data de 31.03.2016**, când s-a decis întocmirea rechizitoriului și trimiterea în judecată a d-lor Radu Ștefan Mazăre, Morgenstern Avraham și Alexandru Mazăre.
- Pentru a „întări” teza incriminătoare împotriva așa – zișilor autori ai infracțiunilor de dare și luare de mită, **s-a cristalizat ideea amplificării presiunii împotriva mea în speranța provocării ilegite a unui eventual denunț**, care să suplinească pauperitatea probatoriului față de pretenșii autori, să evite o soluție de achitare în privința acestora și o compromitere a întregii construcții.
- Cum șansele de reușită ale unei propuneri de arestare a mea **la Înalta Curte de Casație și Justiție**, în aceeași cauză, **erau NULE ABSOLUT**, dată fiind decizia sus-referită, organele de urmărire penală au recurs la *artificiul disjungerii* față de mine, **astfel încât să devină incidentă și posibilă competența Tribunalului București**
- **La momentul** propunerii de arestare formulată față de Mazăre Radu Ștefan și Avraham Morgenstern **nu s-a formulat vreo propunere similară și împotriva mea**. După respingerea respectivei propuneri de arestare și până la momentul disjungerii **nu a survenit nicio împrejurare și nicio constatare care în mod obiectiv să justifice schimbarea de optică la adresa mea**. În acest interval de timp de 2 ani de asemenea nu s-a formulat vreo propunere de arestare împotriva mea.
- Propunerea arestării mele a fost formulată și, în continuare, judecată cu **grija ca eu să nu am cunoștință despre procedurile desfășurate** împotriva mea, optându-se în mod conștient pentru **NEcitarea** mea.

În referire la această situație de fapt, **în cererile și excepțiile noastre formulate în procedura Camerei Preliminare** sunt amplu și în detaliu abordate toate neajunsurile flagrante care atestă **eludarea conștientă** de către organele judiciare a prevederilor procedurale ce le erau imperativ în sarcină în materie de citare.

Cele de mai sus trebuie luate în considerație și prin prisma următoarelor realități concrete:

- propunerea de arestare a mea s-a formulat **după 2 ani de la momentul propunerii similare** privindu-i pe așa – zișii autori și al respingerii acesteia;

- trimiterea mea în judecată s-a dispus **după 4 ani de la constituirea dosarului** și după **aproape 2 ani de la momentul disjungerii**, timp în care nu s-a petrecut nimic notabil în materie de probatoriu;
- propunerea de arestare a mea a fost formulată **la 5 ani de la pretinsa comitere a faptei**, iar la data semnării prezentei cereri de revocare, când măsura preventivă dispusă în iunie 2016 subzistă, ne găsim la **mai bine de 7 ani de respectivul moment al invocatei comiteri a faptei**.

vi. TEZA STĂRII DE PERICOL PENTRU ORDINEA PUBLICĂ

În principal, această teză este una **falsă și ilegal inserată în dispoziția de arestare** din Încheierea de arestare a Tribunalului București din 09.06.2016 și din Mandatul de Arestare pentru următoarele considerente:

- Parchetul și-a întemeiat propunerea de arestare **numai pe prevederile art. 223 alin. 1 lit. a) C. Proc. Pen., iar NU SI PE ART. 223 alin. 2**, înțelegându-se că organele de urmărire penală nu au considerat fondată teza pericolului la adresa ordinii publice, neinvocând o astfel de situație;
- judecătorul de drepturi și libertăți al Tribunalului București care a soluționat propunerea **cu nelegala mea citare a dispus de la sine putere arestarea SI pentru** motivul prevăzut la alin. 2 al art. 223, referitor la starea de pericol prezentată pentru ordinea publică;
- judecătorul de drepturi și libertăți care a soluționat propunerea **cu nelegala mea citare s-a îngrijit de nesocotirea încă și mai brutală a drepturilor mele**, dispunând arestarea **ȘI PENTRU UN TEMEI PE CARE NICIO SECUNDĂ NU L-A PUS ÎN DISCUȚIE** în procedură, **oricât de formal a cosmetizat cadrul procesual cu desemnarea unui apărător din oficiu pentru mine**.

Așa fiind, **opinăm că observația Judecătorului de Cameră Preliminară ierarhic superior**, președinte de complet cu opinie separată, consemnată în finalul paginii 15 a Încheierii nr. 249/C.P din 02 august 2018:

*„De menționat că deși în mandatul de arestare preventivă emis pe numele intimatului – inculpat Schwartzberg Emilian de către judecătorul de drepturi și libertăți din cadrul Tribunalului București, se face referire la art. 223 alin. 1 lit. a) și 223 alin. 2 C. Proc. Pen., referatul procurorului de la acel moment a vizat doar cazul de arestare prev. de art. 223 alin. 1 C. Proc. Pen., **fiind O EVIDENTĂ EROARE MATERIALĂ** menționarea în cuprinsul mandatului a temeiului referitor la pericolul pentru ordinea publică.”*

este doar expresia eleganței acestui magistrat.

În același timp, se poate observa că în judecarea contestației la Încheierea de arestare, în septembrie 2016 judecătorul de drepturi și libertăți ierarhic superior al Curții de Apel **a menținut și temeiul de arestare ilegal inserat**, iar *mai de curând*, respectiv la 02 august 2018, **ceilalți doi judecători care au compus completul de divergență**, au motivat în finalul paginii 13 al Încheierii de respingere a cererii de revocare:

*„Cât privește **pericolul concret pentru ordinea publică** prin aflarea în stare de libertate a inculpatului, apreciază că nu a dispărut încă, inculpatul aflându-se, în prezent, pe teritoriul unui alt stat decât România, unde se desfășoară o procedură penală împotriva sa[...]”* .

Prin urmare, acești din urmă judecători achiesează **fie la o dispoziție ilegală, fie la o evidentă eroare materială**.

vii. TEZA SUSTRAGERII DE LA URMĂRIREA PENALĂ, DE LA EXECUTAREA MĂSURII PREVENTIVE SAU DE LA JUDECATĂ

- a. În discutarea acestei teze în oricare dintre variantele ei, se impune reținerea împrejurării că, în premieră, susținerile noastre și eforturile probatorii făcute pentru înlăturarea consecințelor mandatului de arestare au dobândit corespondență în constatările unui Judecător.**

Astfel, același Judecător de Cameră Preliminară ierarhic superior, președinte de complet cu opinie separată, consemnează în primul paragraf al paginii 19 a Încheierii nr. 249/C.P din 02 august 2018:

„Maniera în care Parchetul a procedat nu are nicio justificare obiectivă din punctul de vedere al Judecătorului de Cameră Preliminară de la Curte, neputând fi pusă pe seama faptului că intimatul – inculpat se sustrăgea (DE ALTFEL, DIN ANUL 2012 SE CUNOSTEA CĂ ACESTA SE AFLĂ ÎN ISRAEL)”

Această împrejurare privind **cunoșterea de către organele judiciare a faptului că subsemnatul mă găseam în Israel încă din anul 2012** a fost în mod repetat învederată de noi în combaterea efectelor arestării și probată cu înscrisuri aflate acum la dosarul cauzei, **însă în mod constant ignorată sau eludată de Judecătorii decidenți**.

Având în vedere constatarea sus – redată a magistratului Curții de Apel, susținerile noastre au încetat să mai fie redundante, iar această realitate trebuie considerată în cenzura judiciară întrucât este de natură a schimba în tot arhitectura tezei sustragerii mele de la urmărirea penală.

b. Teza sustragerii de la urmărirea penală sau de la executarea măsurii preventive

În privința așa-zisei sustrageri de la urmărirea penală sau de la executarea măsurii arestării preventive, arăt că intenția mea NU a fost niciodată și nu este aceea de a împiedica bunul mers al anchetei sau al cercetării judecătorești ori de a nu colabora cu organele judiciare, ci în mod firesc aceea de a mă apăra de o *măsură dispusă arbitrar și cu încălcarea legii*, cu evitarea *voită* a informării mele corespunzătoare și care în percepția mea subminează orice garanție pe care s-ar cuveni să o am în privința drepturilor mele la libertate și la un proces corect.

Alegerea mea de a nu mă preda pentru o încarcerare pe care o apreciez ca fiind complet gratuită, ale cărei efecte ar fi *iremediabile* în destinul meu, și care rezultă dintr-un act de justiție deficitar și generator exclusiv de insecuritate juridică **este:**

- ÷ **pentru aceea că,** având libertatea neîngrădită, cetățenia israeliană și domiciliul în Israel, am plecat din România din cu totul alte considerente și interese *legitime* și am trăit ***acasă la mine***, în Israel, **încă din anul 2012, adică mult anterior chiar de constituirea, în anul 2014, a dosarului penal** acum avut în vedere; ar fi, așadar, aberant să se facă vreo legătură între plecarea mea din țară în 2012 și vreo intenție de a mă sustrage cercetărilor în acest dosar care avea să ia ființă 2 ani mai târziu;
- ÷ **pentru aceea că** până la dispunerea arestării mele, **nicio citație nu mi-a fost trimisă** la domiciliul meu din Israel în cauza de față, **nici de către procuror** pe întreaga durată a urmării penale desfășurate până atunci **și nici de către judecătorul de drepturi și libertăți** al Tribunalului București **cu prilejul judecării propunerii de arestare preventivă** la termenul din 09 iunie 2016;
- ÷ **pentru aceea că** procurorul care a cerut și judecătorul de drepturi și libertăți care a dispus arestarea mea **cunoșteau că eu nu mă mai găsesc în România din anul 2012;**

Astfel, la **pagina 9 a Ordonanței din 04.02.2014** privind efectuarea unei comisii rogatorii, regăsită în vol. 2 DUP, la paginile 87 – 91, și adusă în atenția judecătorului care *m-a arestat* procurorul DNA dispunea și consemna:

„păstrarea confidențialității asupra datelor din prezenta ordonanță față de clientul Schwartzberg Emilian alias Elan pentru o perioadă cât mai lungă de timp, AVÂND ÎN VEDERE CĂ, ÎN CAZUL ÎN CARE ESTE INFORMAT CU PRIVIRE LA PREZENTA ANCHETĂ există riscul ca acesta să le comunice fraților Mazăre, iar aceștia să părăsească România (în acest sens este important de menționat faptul că Schwartzberg Emilian alias Elan, cercetat în dosarul nr. 396/P/2012 A PĂRĂSIT ROMÂNIA ÎN ANUL 2012 ȘI NU S-A MAI ÎNTORS ÎN TARĂ)”

- ÷ **pentru aceea că** procurorul care a cerut și judecătorul de drepturi și libertăți care a dispus arestarea mea **cunosteau că** la momentul formulării și respectiv al judecării cererii de arestare, **eu mă găseam în Israel;**

Astfel, **la pag. 52 a Referatului cu propunere de arestare** în lipsă procurorul semnatar aduce în atenția judecătorului de drepturi și libertăți următorul argument:

*„În același timp, un alt motiv pentru care este necesară prezența inculpatului în fața organelor judiciare este dat de faptul că, **potrivit practicii autorităților judiciare din Israel** (țară al cărei cetățean este în prezent inculpatul Emilian Schwartzenberg), **extrădarea în vederea executării unei condamnări pronunțate într-o altă țară în urma unui proces desfășurat în lipsa condamnatului este extrem de dificilă.**”*

Această aserțiune **evidențiază reprezentarea corectă și riguroasă a organului de urmărire penală și a judecătorului de drepturi și libertăți că subsemnatul locuim în țara al cărei cetățean eram și sunt, Israel. Teza extrădării nu putea fi pusă altfel în discuție decât în considerația statului în care se cunoștea că subsemnatul mă aflam.** Evident, nimeni nu poate fi extrădat dintr-un stat în care nu se găsește.

- ÷ **pentru aceea că** în evidențele statului român subsemnatul figuram ca **cetățean român** (și israelian) **„cu domiciliul în străinătate”,** ca persoană **„fără domiciliu în România”,** și cu **adresa de domiciliu în Israel, Rabbi Akiva street 33, Netanya;**
- ÷ **pentru aceea că** adresa mea precisă de domiciliu din Israel era cunoscută organelor judiciare **și din mandatele de interceptare** nr. 004716 din 09.08.2011 și 00808 din 07.02.2012, aflate la dosarul cauzei;
- ÷ **pentru aceea că,** având cunoștință despre statutul meu de *„suspect/inculpat care locuiește în străinătate”* în sensul art. 259 alin. 9, **procurorul și judecătorul de drepturi și libertăți care m-a arestat, au ales conștient să eludeze prevederile imperative în materie de citare** și să realizeze citarea numai formal și exclusiv la adrese din România la care cunoșteau că nu mai locuim de mulți ani, precum și la ușa instanței.

Deosebit de elocventă apare aici rezoluția olografă a judecătorului de drepturi și libertăți din dosarul Tribunalului București nr. 19159/3/2016:

„se va cita inc. la adresele din România”.

Per – a – contrario, dispoziția judecătorului este în sensul că inc., cetățean român cu domiciliul în străinătate, mai exact în Israel, fără domiciliu în România, nu se va cita la adresa din Israel, menținându-se, conservându-se și favorizându-se neajunsul voit îmbrățișat în faza de până atunci a urmăririi penale.

- ÷ **pentru aceea că** ulterior, cu ocazia judecării contestației noastre la Încheierea de arestare preventivă, **în disprețul probelor de la dosar, al bazei de date cu evidența persoanelor și al disperării cu care credeam că îmi pot formula apărări, procurorul DNA și judecătorul Curții de Apel au susținut contrar adevărului** că organele judiciare „*NU AU AVUT DATE PENTRU CITAREA LA O ADRESĂ CONCRETĂ A INCULPATULUI*”, că „*NU AU EXISTAT DATE CONCRETE ÎN LEGĂTURĂ CU DOMICILIUL EFECTIV al inculpatului*” și că „*în cursul soluționării contestației apărătorul inculpatului a indicat o adresă CU ELEMENT DE NOUȚATE CONCRETĂ*”.
- ÷ **pentru aceea că raționamentele superficiale** apar, în această cauză care mă privește, în modul cel mai surprinzător și la nivelul cel mai neașteptat, iar aceasta cu prețul derizoriu al libertății mele;

Astfel, exemplificativ, în al doilea paragraf al paginii 12 a Încheierii nr 249/C.P din 02 august 2018, Judecătorii de Cameră Preliminară ierarhic superiori, *în majoritate*,

*„[...] **procedează la analizarea verigilor** transferurilor bancare ale sumei de 175.000 de Euro reținută ca fiind mita primită de inculpatul Mazăre Radu Ștefan [...] reținându-se că inculpatul Schwartzberg Emilian, prin SC Melici Management INC, s-a interpus în acest circuit financiar.*

*Constată că pe data de 16.VIII.2011 suma de 175.000 de Euro a fost transferată de către beneficiarul SC SHAPIR STRUCTURES SRL în contul bancar **NU al prestatorului contractual SC LARTON CONSULTANTS ROMANIA SRL, cu care fusese încheiat contractul de prestări servicii nr. 29/16.01.2009, ci în contul bancar din Cipru al SC LARTON CONSULTANTS Limited** cu justificarea de „onorariu de succes”, făcându-se referire la contractul de prestări servicii respectiv, **în condițiile în care, ÎN PRIMUL RÂND, nu era parte contractuală [...]**”*

Pentru a evidenția seriozitatea și temeinicia **analizei verigilor** efectuată de judecătorii care, în majoritate, au decis consecința menținerii arestării mele preventive, **alături de prezenta anexă contractul nr. 29/16.01.2009 între SC SHAPIR STRUCTURES SRL și LARTON CONSULTANTS Limited, parte contractuală și societate** îndreptățită la transferurile bancare, precum și corespondența DNA cu expertul contabil desemnat prin care se individualizează contractul cu nr. 29 și părțile acestuia în sensul celor menționate în acest paragraf. **De altfel, Sentința de achitare a Înaltei Curți se raportează într-un mod însemnat la acest contract încheiat cu firma cipriotă.**

c. Teza sustragerii de la judecată

Vă rog să constatați netemeinicia acestor susțineri în condițiile în care îndată după ce, în iunie 2016, am aflat despre ancheta desfășurată, ce a avut consecința arestării mele în lipsă, am desemnat apărător ales care a fost prezent și m-a reprezentat în toate procedurile și activitățile desfășurate în dosar, în cadența impusă de organele judiciare și de particularitățile cauzei. Niciodată nu am întreprins nimic în scopul obstrucționării sau tergiversării judecății, ci am răspuns prompt fiecărei etape procesuale.

O asemenea poziționare, alegând să fiu reprezentat de avocat ales, este cu totul legală și îmi este permisă de prevederile **art. 364 alin. 4 C. Proc. Pen.**

viii. TRATAMENTUL DISCRIMINATORIU

Se reține că **subsemnatul sunt singurul față de care, în speța investigată, s-a dispus măsura preventivă extremă a arestării preventive.**

În cazul așa – zișilor autori Mazăre Radu Ștefan și Avraham Morgenstern, deși propusă, măsura a fost hotărât respinsă de magistrații instanței supreme.

În cazul celui alt complice, Mazăre Alexandru, niciodată nu s-a solicitat arestarea preventivă.

În ceea ce mă privește, oportunitatea propunerii de arestare și a arestării propriu-zise a fost identificată cu ocazia trimiterii în judecată a celorlalți coinalpați în cauza disjunctă, **la 2 ani de la constituirea dosarului, la 2 ani de la respingerea propunerii** de arestare a așa-zișilor autori și **la 5 ani de la pretinsul moment al comiterii faptei.**

În plus, arestarea preventivă a cărei revocare se cere prin prezenta, subzistă astăzi **la mai bine de 7 ani de la pretinsul moment al comiterii faptei și după pronunțarea soluției de achitare în privința tuturor celorlalți 3 inculpați.**

În opinia noastră **nu se identifică niciun motiv obiectiv pentru care eu să fiu supus unui tratament judiciar într-atât de diferențiat** în raport de aceeași situație de fapt cercetată. De altfel, cu excepția simplei „intermedier” care mi se impută și care a fost „cunoscută”, „identificată” încă de la constituirea dosarului, nu mi s-a mai adus nicio acuzație și nu s-a mai identificat în sarcina mea niciun fel de acțiuni imputabile, care să releve vreo generare ori sporire a vreunei stări de pericol pentru ordinea publică.

Așadar, analizând și prin prisma cronologiei evenimentele de reper în arestarea mea, opinăm că această măsură prezintă toate aparențele unei dispoziții arbitrare, care nu a afectat niciuna din celelalte persoane cercetate.

În concluzie, apreciem arestarea mea preventivă drept o măsură represivă disproporționată și inoportună, nelegală și netemeinică la acest moment pentru motivele expuse în precedent, solicitându-vă admiterea prezentei cereri și revocarea măsurii preventive în acord cu exigențele art. 242 alin. 1 C. Proc. Pen..

EMILIAN SCHWARTZENBERG
prin av. Cojocaru Leonardo Florin,

Data: 27 decembrie 2018